

**PODSTAWOWE OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla
fragmentu obrębu Guzki, gmina Biała Piska**

Opracowanie:

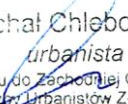
tel. (+48) 61 307 03 53

e-mail: biuro@konceptpracownia.pl

www.konceptpracownia.pl

mgr Michał Chlebowski

Wojciech Michalski

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zachodniej Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

Poznań – Biała Piska, 10.02.2025 r.

SPIS TREŚCI

1. Podstawa formalno-prawna	3
2. Metoda opracowania.....	3
3. Charakterystyka gminy Biała Piska wraz z charakterystyką i stanem jej środowiska przyrodniczego.....	4
3.1. Budowa geologiczna i gleby	5
3.2. Wody powierzchniowe i podziemne.....	7
3.3. Powietrze i klimat	11
3.4. Obszary chronione na podstawie przepisów szczególnych	12
4. Charakterystyka środowiska przyrodniczego i terenu objętego opracowaniem	15
5. Wstępna prognoza zmian środowiskowych.....	17
6. Określenie przyrodniczych predyspozycji i ocena przydatności środowiska	18
7. Określenie uwarunkowań ekofizjograficznych	22

1. Podstawa formalno-prawna

Opracowanie ekofizjograficzne wykonane zostało na podstawie przepisów art. 72 ust. 4 i 5 ustawy *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2024 r. poz. 54 ze zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie *opracowań ekofizjograficznych* (Dz. U. z 2002 r. nr 155 poz. 1298). Według tych aktów prawa opracowania ekofizjograficzne sporządza się, biorąc pod uwagę:

- 1) dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych;
- 2) zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego;
- 3) zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska;
- 4) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko;
- 5) ustalenie kierunków rekultywacji obszarów zdegradowanych.

Dokładne sprecyzowanie wyżej wymienionych zagadnień jest jednak możliwe tylko przy analizie dużego pod względem powierzchni obszaru, np. całej gminy lub miejscowości. W przypadku planów, których ustalenia dotyczą niewielkich powierzchni możliwe jest przedstawienie wyłącznie niektórych z wymienionych zagadnień w zależności od rodzaju i potrzeb wykonywanego planu. Treść opracowania uzależniona jest od specyfiki środowiska i problematyki sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe wykonane zostało dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu Guzki, gmina Biała Piska.

2. Metoda opracowania

Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne sporządzane na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykonuje się przed podjęciem prac nad projektem. Opracowania wykonywane są m.in. na podstawie kompleksowych badań i pomiarów terenowych, archiwalnych materiałów kartograficznych, planistycznych, inwentaryzacyjnych i studialnych. Opracowania zawierające aktualne informacje o środowisku składają się z części: kartograficznej – sporządzonej na mapie w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości opracowania ekofizjograficznego oraz opisowej.

Opracowanie podstawowe obejmuje:

- rozpoznanie i charakterystykę stanu oraz funkcjonowania środowiska;
- diagnozę stanu i funkcjonowania środowiska;
- wstępną prognozę dalszych zmian zachodzących w środowisku;
- określenie przyrodniczych predyspozycji do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej, polegające w szczególności na wskazaniu obszarów, które powinny pełnić przede wszystkim funkcje przyrodnicze wraz z oceną przydatności środowiska;
- określenie uwarunkowań ekofizjograficznych, formułowanych w postaci wniosków z analiz, prognoz i ocen stosownie do przedmiotu i skali sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego – przede wszystkim określając przydatności poszczególnych terenów dla rozwoju funkcji użytkowych.

Zastosowano autorską modyfikację zakresu treści opracowania, uwzględniającą analizowaną powierzchnię terenu objętą projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego przeznaczenie. Sporządzenie opracowania poprzedziła wizja

terenu, która pozwoliła na rozpoznanie jego użytkowania, aktualnego stanu środowiska oraz podatności na degradację.

Z powodu małej powierzchni objętej miejscowym planem zagospodarowania określono stan środowiska również dla całej gminy Biała Piska.

W przedstawionym opracowaniu wykorzystano między innymi następujące źródła (w tym internetowe) oraz akty prawne:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. 2024 poz. 1478 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2024 r. poz. 54 ze zmianami);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w *sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zmianami);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w *sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko*;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Biała Piska;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2023, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie;
- www.psh.gov.pl – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- geoportal.pgi.gov.pl – Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy;
- btsearch.pl – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- Kondracki J., 1994: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
- Matuszkiewicz J.M., 1993, *Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski*, Prace Geograficzne IGIPZ PAN, 158;

3. Charakterystyka gminy Biała Piska wraz z charakterystyką i stanem jej środowiska przyrodniczego

Gmina Biała Piska zlokalizowana jest w województwie warmińsko-mazurskim, w południowo-wschodniej części powiatu piskiego. Od północy graniczy z gminą Orzysz (powiat piski), od wschodu z gminami Ełk i Prostki (powiat ełcki) oraz Szczuczyn (powiat grajewski), od południa z gminami Grabowo i Kolno (powiat kolneński), natomiast od zachodu z gminą Pisz (powiat piski). Gmina Biała Piska stanowi około 1,74% powierzchni województwa warmińsko-mazurskiego, i około 23,7% powierzchni powiatu piskiego.

Gmina Biała Piska jest jedną z czterech gmin w powiecie. W jej granicach administracyjnych znajdują się 64 miejscowości, natomiast funkcjonuje 47 sołectw.

Według zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy, Biała Piska to gmina o charakterze typowo rolniczym, pomimo obecności miasta. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego z roku 2015, na 420,14 km² powierzchni gminy, użytki rolne stanowią 47,92% obszaru jednostki, czyli 19 948 ha. Grunty leśne zajmują 43,88% terytoriów gminy, a więc 18 435,15 ha (dane na rok 2023).

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, w 2023 roku gminę Biała Piska zamieszkiwało 10 354 osób, zatem gęstość zaludnienia wyniosła 24 os./km².

3.1. Budowa geologiczna i gleby

W oparciu o regionalizację fizyczno-geograficzną J. Kondrackiego i A. Rychlinga, obszar gminy Biała Piska można przypisać do lokalizacji w granicach dwóch makroregionów fizycznogeograficznych, którymi są Pojezierze Mazurskie (842.8) i Nizina Północnopodlaska (843.3).

W obrębie gminy wydzielono natomiast trzy mezoregiony:

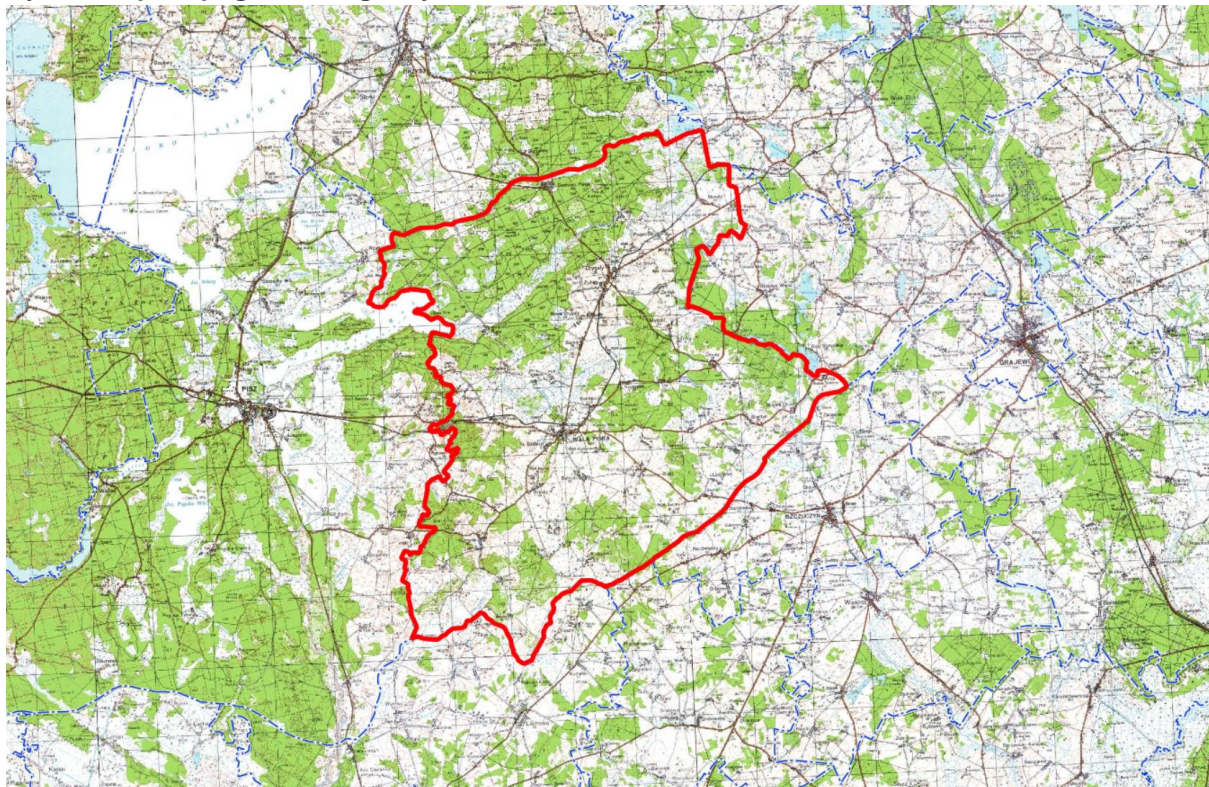
- **Równina Mazurska** (842.87) – mezoregion obejmujący północną oraz północno-zachodnią część gminy, będący częścią makroregionu Pojezierza Mazurskiego. Jego powierzchnia odpowiada około 2282,27 km², w tym około 142 km² w granicach gminy. Region charakteryzuje się równinnym ukształtowaniem terenu oraz obecnością wielu jezior. Do największych jezior w granicach Równiny Mazurskiej należą jeziora Roś i Nidzkie. Ponadto, obszar mezoregionu cechuje się wysoką lesistością, zawierając w sobie między innymi Puszcę Nidzicką oraz Puszcę Piską.
- **Pojezierze Elckie** (842.86) – mezoregion obejmujący niemalże cały pozostały obszar gminy, oprócz jej południowych krańców, zajmujący łączną powierzchnię około 2936,24 km². Jest częścią makroregionu Pojezierza Mazurskiego. Cechuje się on ukształtowaniem w terenie w postaci pagórkowatej wyżyny. Najwyższym punktem mezoregionu jest Góra Szeska, o wysokości 309 m n. p. m. Ponadto, w granicach mezoregionu występują liczne jeziora, z których największymi są Jezioro Rajgrodzkie, Selmęt Wielki, Łażno oraz Łaśmiady. Dodatkowo, mezoregion charakteryzuje się wysoką lesistością.
- **Wysoczyzna Kolneńska** (843.31) – obejmuje wyłącznie południowe krańce omawianej gminy. Jest fragmentem makroregionu Niziny Północnopodlaskiej, natomiast jego powierzchnia odpowiada około 1648,57 km². W obrębie Wysoczyzny Kolneńskiej przodują wzniesienia, będące efektem działalności łądolodu, takie jak moreny czołowe, ozy i kemy. Krajobraz jest zróżnicowany wysokościowo, przyjmując przewyższenia nawet do 100 metrów, natomiast w północnej części najwyższe wzniesienia osiągają około 214 m n. p. m. Charakterystyczną cechą wysoczyzny jest ponadto niemalże brak jakichkolwiek jezior.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, gmina leży w obrębie kratonicznej struktury geologicznej – platformy wschodnioeuropejskiej. Procesy geologiczne zachodzące na tym obszarze ukształtowały w podłożu dużą jednostkę tektoniczną – anteklizę mazursko-suwańską, którą pokrywają cienkie warstwy starszych osadów.

Rzeźba terenu gminy jest wynikiem działalności dwóch zlodowaceń: środkowopolskiego i bałtyckiego, przy czym ślady tego drugiego są zauważalne jedynie na północnym krańcu regionu. Dominującym typem osadów są formacje powstałe w wyniku akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej. Charakterystycznym elementem krajobrazu jest sandr piaszczysto-żwirowy, przecięty miejscami przez głazy oraz gliny morenowe – zarówno denne, jak i czołowe. Tworzą one wyraźnie zaznaczoną wysoczyznę Białej Piskiej, której wysokość wynosi około 185 m n.p.m., stopniowo obniżając się w kierunkach północnym, wschodnim i zachodnim do poziomu 120 m n.p.m.

Na obszarze gminy występują również holocenijskie osady aluwialne, obejmujące mady rzeczne, torfy, namuły, ropy, mułki oraz piaski zastoiskowe. Występowanie tych utworów jest szczególnie widoczne w dolinach rzek, takich jak Święćek na północnym wschodzie, oraz w pobliżu jeziora Roś na południowym zachodzie.

Ryc. 1. Mapa topograficzna gminy Biała Piska

Źródło: geoportal.gov.pl

Według Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, gleby występujące na terenie gminy, podobnie jak w całym powiecie piskim, mają pochodzenie polodowcowe i cechują się niską żyznością. Zwierzeliny utworów kenozoicznych stanowią ich podłoże macierzyste, a dominującą grupę glebową tworzą gleby kompleksu żyniego. Przeważają gleby żytne słabe (41%) oraz żytne dobre (29,6%), natomiast kompleks pszenno – wadliwy i dobry – obejmuje około 6% powierzchni glebowej.

Na terenach rolniczych dominują gleby brunatne, rozwinięte na piaskach gliniastych, piaskach ze żwirem oraz czystych piaskach. W sąsiedztwie zbiorników wodnych, takich jak jezioro Roś czy rzeka Święćek, występują gleby torfowe pochodzące z niskich torfowisk, natomiast na obszarach poddanych melioracji rozprzestrzeniły się gleby torfowo-murszowe.

Zgodnie z „Raportem o stanie środowiska w województwie warmińsko-mazurskim” z 2011 roku, gleby kwaśne i bardzo kwaśne stanowiły w gminie od 41% do 60% wszystkich gruntów. Ich uprawa wymaga intensywnego nawożenia, a znaczna część nadaje się głównie na pastwiska lub do zalesienia.

Przeważają tu gleby niskiej klasy bonitacyjnej – brakuje użytków rolnych klasy I i II, a klasa III zajmuje jedynie 700 ha, co stanowi 3,5% gruntów rolnych i 1,7% powierzchni gminy. Grunty orne klasy IIIa obejmują 28 ha, a IIIb – 319 ha. Największy udział mają gleby klasy IVa (2464 ha), IVb (2460 ha), V (5127 ha) oraz VI (2172 ha).

Wśród użytków zielonych również nie występują gleby klas I i II. Przeważają użytki klasy IV (2045 ha) i V (1595 ha), natomiast klasa VI obejmuje 539 ha, a III jedynie 16 ha.

Ryc. 2. Pokrycie terenu gminy Biała Piska

Źródło: geoportal.gov.pl

3.2. Wody powierzchniowe i podziemne

Gmina Biała Piska położona jest w obrębie jednej zlewni, rzeki Wisły. Wody z obszaru gminy trafiają do tej rzeki za sprawą systemu cieków wodnych i drobnych rzek znajdujących ujście w rzece Pisie, która następnie wpada do Narwi, która z kolei jest bezpośrednim dopływem Wisły.

Zgodnie z zapisami zawartymi z w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, najważniejszym ciekim wodnym na terenie gminy jest rzeka Święcek, przepływająca przez jej południową część i łącząca jeziora Roś oraz Borowe. Do jej zlewni należą lewobrzeżny dopływ Dąbrówka oraz prawobrzeżna Różynka. Z jeziora Roś wypływa rzeka Pisa, natomiast Konopka jest zasilana przez rzekę Białkę, do której uchodzi Belcząc, a także przez krótką Worgulówkę. Południowa granica gminy przebiega wzdłuż rzeki Wincenty.

Oprócz rzek, w obrębie gminy występuje sieć kanałów wodnych, obejmująca Kanał Kaliski, Kanał Wissy oraz Kanał Kozielski, który wyznacza północną granicę administracyjną jednostki. Ze względu na ograniczony odpływ powierzchniowy, nasilający się zwłaszcza wiosną, okresowo pojawiają się niewielkie zbiorniki, takie jak oczka wodne oraz czasowe zagłębienia bezodpływowe. Obszar zajmowany przez wody płynące wynosi 109 ha, z czego 3 ha przypadają na teren miasta Biała Piska.

Gmina Biała Piska charakteryzuje się niewielką liczbą jezior. W jej granicach znajduje się jedynie Jezioro Kumielskie, położone w południowo-zachodniej części. Powierzchnia akwenów o wodach stojących wynosi łącznie 7 ha.

W przeciwieństwie do centralnej części gminy, obszary graniczne wyróżniają się większą liczbą jezior. Do najważniejszych należą Borowe, Kępno, Roś (o powierzchni 1956 ha) oraz Zdedy (111,63 ha). Warunki brzegowe sprzyjające rekreacji pozwoliły na utworzenie plaż miejskich nad Jeziorem Borowym, w miejscowości Sokoły Jeziorne na granicy gmin Biała Piska i Prostki, a także nad Jeziorem Roś, w miejscowości Ruda, leżącej na granicy gmin Biała Piska i Pisz.

Zasoby wód powierzchniowych gminy stanowi osiem jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych, tj.:

- Pisa do jez. Roś (RW200018264759);
- Różanica (RW2000102628969);
- Świątek (RW2000192647569);
- Wissa do Dopływu w Wąsoszu (RW200010262965);
- Wincenta (RW2000102647899);
- Dopływ z lasu (RW200017264754);
- Pisha Woda (Pisawoda) (RW2000092647749);
- Bogumiłka (RW2000102647789).

Pięć z wyżej wymienionych JCWP charakteryzuje się złym stanem wód, natomiast dla pozostałych trzech brak jest w tym zakresie danych. Ponadto, dla czterech z nich, stan chemiczny określono jako poniżej dobrego, a dla czterech nie wykonano badań chemicznych. Dodatkowo, dla czterech z JCWP rzecznych wywnioskowano umiarkowany potencjał ekologiczny, dla trzech nie przeprowadzono badań biologicznych, natomiast jedna z nich charakteryzuje się złym stanem ekologicznym. Czynniki warunkujące stan ekologiczny są przeważnie makrofity i ichtiofauna. Stan chemiczny wyznaczony został na podstawie obecności w wodach takich substancji jak benzo(a)piren, heptachlor, rtęć lub związki tributyllocyny.

Na obszarze gminy Biała Piska zidentyfikowano problem eutrofizacji wód powierzchniowych, co niesie ze sobą niekorzystne dla bioróżnorodności środowiskowej skutki:

- zakwit wody - rozwój makrofytów i toksycznego fitoplanktonu (glony, sinice);
- zakwaszenie wód;
- zwiększanie się strefy beztlenowej;
- pogorszenie walorów użytkowych, przyrodniczych i rekreacyjnych wód.

Ponadto, oprócz jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych, zasoby wód powierzchniowych gminy Biała Piska stanowią dwie jednolite części wód powierzchniowych jeziornych, tj.:

- Zdedy (LW30242);
- Borowe (LW30271).

Obie wyżej wymienione JCWP charakteryzują się dobrym stanem chemicznym wód. Brak jest natomiast danych dotyczących ich potencjału ekologicznego oraz ogólnego stanu wód. Obie JCWP jeziorne oceniono jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, jakimi są dobry stan ekologiczny i chemiczny.

Pokłady wód podziemnych na terenie gminy zlokalizowane są w granicach dwóch jednolitych części wód podziemnych (JCWPd):

- JCWPd nr 31 (GW200031);
- JCWPd nr 32 (GW200032).

Te wody podziemne cechują się dobrym stanem chemicznym i ilościowym, i nie są zagrożone obniżeniem wartości tych wskaźników i nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest utrzymanie dobrego stanu wód. Woda z nich pobierana dedykowana jest na potrzeby zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia.

Ryc. 3. Lokalizacja jednolitej części wód podziemnych

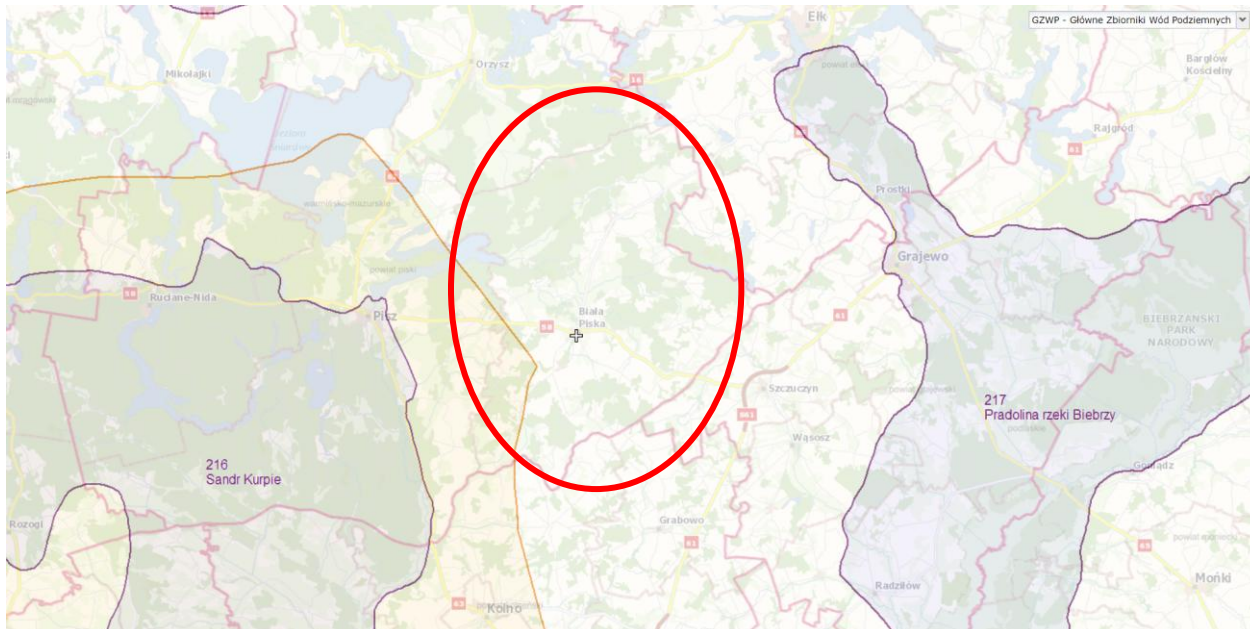

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna

Południowo-zachodnia część gminy Biała Piska zlokalizowana jest w granicach nieudokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka warszawska”.

Zbiornik GZWP 215 obejmuje rozległy obszar (nieckę mazowiecką), ale charakteryzuje się słabą odnawialnością zasobów wody a więc wysokość eksploatacji jest ograniczona. Zbiornik ten w latach 50-tych i 60-tych był intensywnie eksploatowany (szczególnie w Warszawie), co doprowadziło do wytworzenia się regionalnego leja depresji. Z tego

Ryc. 4 Lokalizacja gminy Biała Piska na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Aby przeciwdziałać zanieczyszczeniom zasobów wodnych niezbędnych do działalności człowieka w pełnym zakresie należy przeanalizować główne czynniki oddziałujące negatywnie na jakość wód podziemnych. Działalność człowieka, a w szczególności rolnictwo, urbanizacja terenu lub nieracjonalna gospodarka odpadami, to aspekty najsilniej niszczące naturalne środowisko.

- brak pełnej realizacji sieci kanalizacyjnej, co spowodować może potencjalne niekontrolowane przedostanie się ścieków komunalnych bądź przemysłowych do środowiska, np. w wyniku nieszczelności zbiorników bezodpływowych lub awarii przydomowych oczyszczalni ścieków;
- spływ powierzchniowy zanieczyszczeń obciążonych związkami biogennymi pochodzenia rolniczego, spotęgowany nadmiernym stosowaniem chemicznych środków ochrony roślin i niewłaściwym wykonywaniem zabiegów agrotechnicznych;
- nieracjonalne składowanie odpadów komunalnych.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (Dz. U. 2024 r. poz. 1087 ze zmianami) pojęcie powódź rozumie się jako „czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony

morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych”. Ryzykiem powodziowym nazywa się natomiast stan, w którym, zgodnie z Art. 2 dyrektywy 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, dochodzi do kombinacji prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i prawdopodobieństwa wystąpienia spowodowanych powodzią potencjalnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia bądź życia ludzkiego. Według informacji udostępnianych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, obszar gminy nie leży w strefie zagrożenia powodzią od rzek. Potwierdzają to mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego dostępne na stronie internetowej Informatycznego Systemu Ochrony Kraju.

3.3. Powietrze i klimat

Zgodnie z informacjami uzyskanymi ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, klimat północno-wschodniej Polski ma charakter przejściowy, łącząc cechy klimatu morskiego i kontynentalnego. Charakteryzuje się znaczną zmiennością warunków pogodowych zarówno w skali dobowej, jak i rocznej. Gmina Biała Piska znajduje się pod dominującym wpływem klimatu kontynentalnego, który jest częściowo łagodzony przez obecność licznych zbiorników wodnych oraz kompleksów leśnych.

Średnia temperatura stycznia wynosi -4°C , natomiast w lipcu osiąga $+17^{\circ}\text{C}$. Średnia roczna temperatura powietrza oscyluje wokół $7,4^{\circ}\text{C}$. Przymrozki jesienne pojawiają się w drugiej połowie września i mogą utrzymywać się aż do początku czerwca. W ciągu roku liczba dni z przymrozkami wynosi od 100 do 140, a dni mroźnych, w których temperatura maksymalna nie przekracza 0°C , od 45 do 58. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio przez 100 dni w roku, natomiast jeziora zamarzają pod koniec listopada, a lód utrzymuje się do marca przez około 130 dni. Dni ciepłych, z temperaturą przekraczającą 25°C , notuje się około 30 w skali roku. Największa liczba dni słonecznych przypada na miesiące wiosenne: marzec, kwiecień, maj i czerwiec.

Obszar ten cechuje się wysokim stopniem zachmurzenia – dni pochmurne stanowią około 49% w skali roku. Kierunek, siła i ciśnienie wiatru uzależnione są od przewagi wpływów oceanicznych lub kontynentalnych. Latem notuje się najniższą prędkość wiatru, natomiast najwyższe wartości występują zimą oraz jesienią. W sezonie zimowym dominują wiatry z kierunków WSW, SW oraz SSE, natomiast latem najczęstsze są NW i W. Jesień charakteryzuje przewaga wiatrów SE, natomiast wiosną występują zmienne kierunki. Opady atmosferyczne rozkładają się nierównomiernie – występują przez około 190 dni w roku, przy czym okresy wzmożonych opadów przeplatają się z okresami suszy.

Duża wilgotność powietrza, nieregularne opady, długie okresy przymrozków oraz stosunkowo krótki czas wegetacji sprzyjają rozwojowi roślinności typowej dla terenów podmokłych, w tym torfowisk, bagien oraz ekosystemów leśnych.

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar gminy Biała Piska przydzielono do strefy warmińsko-mazurskiej, obejmującej całe województwo poza miastami Olsztyn i Elbląg. Pełna ocena stanu czystości powietrza atmosferycznego obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla. Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z niżej opisanych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy

dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko dla PM_{2,5});

- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziomu celu długoterminowego.

Tab. 1 Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej pod kątem ochrony zdrowia

NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM _{2,5}	PM ₁₀	B(a)P	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
A	A	A	A	A1	A	C	A	A	A	A	A

Tab. 2 Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej pod kątem ochrony roślin

SO ₂	NO _x	O ₃
A	A	A

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C, D2 pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

W 2023 roku przeprowadzono ocenę jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim, uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Jej wyniki przedstawione są w Tab. 1 i 2 (Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2023 – GIOŚ Olsztyn).

3.4. Obszary chronione na podstawie przepisów szczególnych

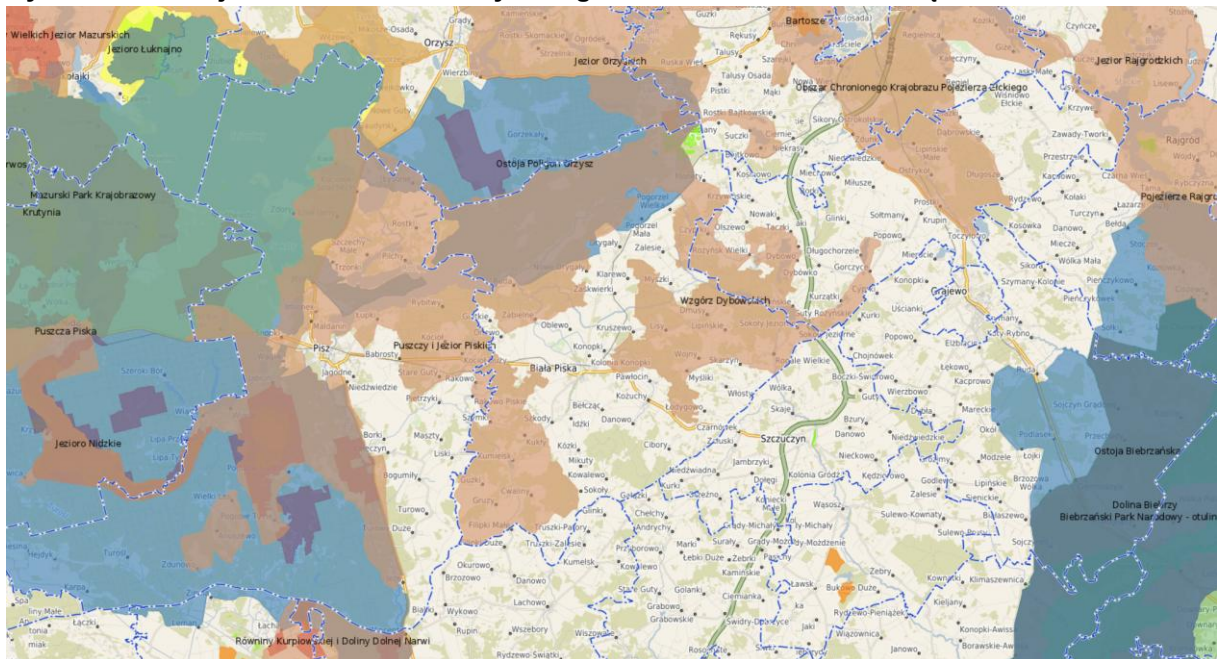
Zgodnie z informacjami zawartymi w Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, obecnie na obszarze gminy występują formy ochrony przyrody w postaci trzech Obszarów Chronionego Krajobrazu oraz jednego Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, obszary chronionego krajobrazu to tereny wyróżniające się zróżnicowanym krajobrazem i ekosystemami, istotne zarówno dla turystyki i rekreacji, jak i dla ochrony korytarzy ekologicznych. Na terenie gminy Biała Piska wyznaczono trzy takie obszary, które łącznie stanowią około 56% powierzchni gminy:

- Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich,

- Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich,
- Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich.

Ryc. 5. Lokalizacja obszarów chronionych w gminie Biała Piska oraz w sąsiedztwie

Źródło: www.bialapiska-e.mapa.net

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich

Obszar ten został ustanowiony na mocy Rozporządzenia nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), a jego aktualne regulacje określa uchwała Nr XXX/671/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. Obejmuje powierzchnię 43 088,03 ha, rozciągając się na terenie powiatu piskiego, w gminach: Pisz, Biała Piska, Orzysz, Ruciane-Nida oraz w mieście Ruciane-Nida. Jego celem jest ochrona różnorodnych ekosystemów leśnych, wodnych i nieleśnych. W granicach gminy Biała Piska znajduje się 15 832,65 ha tego obszaru.

Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich

Obszar ten został ustanowiony Rozporządzeniem nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), a jego granice były następnie modyfikowane Rozporządzeniem Nr 134 z dnia 12 listopada 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2616) oraz Rozporządzeniem Nr 97 z dnia 31 lipca 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 105, poz. 1730). Obszar obejmuje 10 708 ha i leży na terenie powiatu ełckiego (gmina Prostki) oraz powiatu piskiego (gmina Biała Piska), gdzie zajmuje 7 368,05 ha.

Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich

Obszar ten został wyznaczony Rozporządzeniem nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) i zmodyfikowany Rozporządzeniem Nr 152 z dnia 13 listopada 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 179, poz. 2637). Jego głównym celem jest ochrona ekosystemów wodnych, leśnych oraz terenów otwartych. Całkowita powierzchnia obszaru wynosi 21 153 ha, z czego 396,07 ha znajduje się w granicach gminy Biała Piska. Obszar obejmuje tereny powiatu

piskiego (gminy Biała Piska i Orzysz), powiatu giżyckiego (gminy Miłki i Wydminy) oraz powiatu elckiego (gminy Elk i Stare Juchy).

Obszar Natura 2000 – Ostoja Poligon Orzysz

Na terenie gminy Biała Piska wyznaczono obszar Natura 2000 pod nazwą Ostoja Poligon Orzysz, oznaczony kodem PLB280014. Został on ustanowiony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 25, poz. 133) w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków oraz ich naturalnych siedlisk. Działania ochronne obejmują m.in. zachowanie i odtwarzanie biotopów oraz dostosowanie gospodarki przestrzennej do wymogów ekologicznych.

Obszar Natura 2000 Ostoja Poligon Orzysz zajmuje 21 208 ha i obejmuje tereny czterech gmin:

- Biała Piska – 9 200,9 ha (43% całkowitej powierzchni obszaru),
- Elk (gmina wiejska) – 559,6 ha,
- Orzysz – 10 793,9 ha,
- Pisz – 653,6 ha.

Znaczna część tego obszaru pokrywa się z obszarami chronionego krajobrazu. Ostoja Poligon Orzysz znajduje się w północnej części gminy Biała Piska, na wschód od jeziora Śniardwy. Obszar ten charakteryzuje się zróżnicowaną rzeźbą terenu, ukształtowaną przez piaszczysty sandr, który miejscami przykryty jest morenowymi pagórkami. Charakterystycznym elementem krajobrazu są rozległe polany poligonowe, zarówno podmokłe, jak i piaszczyste. Suche tereny pokrywają bory sosnowe świeże i bory mieszane, natomiast obszary podmokłe zajmują zbiorowiska roślinności bagiennej – turzyce, szuwały trzcinowe oraz pałka szerokolistna.

Ostoja wyróżnia się także obecnością wrzosowisk, które należą do najokazalszych w całym regionie Mazur. Cenne ekosystemy torfowisk niskich występują w dolinach rzeki Święcek, Kanału Kozielskiego oraz w rejonie jeziora Zdedy.

Ostoja Poligon Orzysz stanowi jedno z kluczowych siedlisk ptaków w regionie. Występuje tu 11 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, w tym cietrzew, derkacz i żuraw, które spełniają kryteria ostoi ptaków według standardów BirdLife International. Ponadto, siedem gatunków obecnych na tym terenie znajduje się na liście ptaków zagrożonych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt.

Dla obszaru Ostoja Poligon Orzysz opracowano plan zadań ochronnych, określony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 31 grudnia 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. 2015 r. poz. 79), zmienionym Zarządzeniem z dnia 25 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. 2016 r. poz. 1889).

Główne cele ochrony to utrzymanie właściwego stanu populacji kluczowych gatunków ptaków, takich jak cietrzew, derkacz, lelek, zielonka i żuraw.

Zagrożenia dla Ostoi Poligon Orzysz wynikają głównie z działalności człowieka, w tym ingerencji w środowisko, polowań, wycinki lasów oraz pożarów i działań gaśniczych, które mogą negatywnie wpływać na ekosystemy i zamieszkujące je gatunki.

Na terenie gminy Biała Piska nie występują rezerваты przyrody. Najbliższy z nich, „Jezioro Zdedy”, znajduje się w obszarze Natura 2000 – Ostoja Poligon Orzysz, na terenie gminy Orzysz. Został utworzony w 2003 roku (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 72, poz. 1070) i obejmuje powierzchnię 181,64 ha. Celem jego ochrony jest zachowanie miejsc koncentracji żurawi oraz walorów przyrodniczych i krajobrazowych jeziora. Dominującą szatę roślinną tego obszaru stanowią szuwały, kompleksy leśne oraz tereny podmokłe.

W granicach gminy Biała Piska nie znajduje się również żaden park krajobrazowy. Najbliższym obszarem tego typu jest Mazurski Park Krajobrazowy, obejmujący gminy Piecki, Mrągowo, Świętajno, Ruciane-Nida, Mikołajki, Orzysz i Pisz.

Na terenie gminy Biała Piska funkcjonują dwa nadleśnictwa:

- **Nadleśnictwo Drygały** – wchodzące w skład Regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku. Siedziba nadleśnictwa zlokalizowana jest w miejscowości Drygały, znajdującej się w granicach gminy Biała Piska. Jego powierzchnia wynosi 32 035,30 ha. Od północy graniczy z Nadleśnictwem Giżycko, od wschodu z Nadleśnictwem Elk, od południa z nadleśnictwami Rajgród i Łomża, natomiast od zachodu z Nadleśnictwem Pisz. Nakłada się na obszar dwóch powiatów: piskiego (gminy Pisz, Orzysz i Biała Piska) i elckiego (gmina Prostki). Lasami, które dominują w granicach nadleśnictwa są bory sosnowe z domieszką świerka, które zajmują aż 87% całkowitej powierzchni użytków leśnych w granicach jednostki.
- **Nadleśnictwo Pisz** –podlega granicom Regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku. Siedziba Nadleśnictwa znajduje się w mieście Pisz. Jego powierzchnia obejmuje 36 486,04 ha. Od północy graniczy ono z Nadleśnictwem Giżycko, od zachodu z Nadleśnictwem Maskulińskie, od południa z nadleśnictwami Nowogród oraz Łomża, a od wschodu z Nadleśnictwem Drygały. Powierzchnia jednostki rozciąga się na przestrzeni trzech gmin powiatu piskiego: Ruciane–Nida, Pisz i Biała Piska. Dominującymi w granicach Nadleśnictwa typami siedliskowymi lasu są bór świeży (Bśw, 44,7%), bór mieszany świeży (BMśw, 29,3%), las mieszany świeży (LMśw, 7,8%), las mieszany bagienny (LMb, 4,4%), bór mieszany wilgotny (BMW, 3,9%) oraz ols (Ol, 3,6%). Do najczęściej występujących rodzajów drzew należą natomiast: sosna (74%), brzoza (10,21%), świerk (6,7%), olsza (5,93%) i dąb (2,2%). Średni wiek drzewostanów wynosi 60-65 lat.

4. Charakterystyka środowiska przyrodniczego i terenu objętego opracowaniem

Obszary objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowane są w obrębie Guzki, i obejmuje zachodnie fragmenty wsi o łącznej powierzchni około 82,6 ha.

Obszar I

Obszar I odpowiada powierzchni 20,1 ha. Od strony północnej ograniczony jest granicami działek ewidencyjnych, przebiegającymi przez pola uprawne. Zachodnią granicę stanowi droga polna, a jednocześnie granica administracyjna gminy Biała Piska. Od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy użytku leśnego. Od strony południowej, obszar ograniczony jest natomiast polami uprawnymi i terenami odłogowanymi.

Obszar opracowania stanowi głównie tereny gruntów uprawnych, wykorzystywanych rolniczo. W jego wschodniej części zlokalizowany jest jeden budynek gospodarczy.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy posiada dostęp wyłącznie do sieci telekomunikacyjnej. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewnia droga gminna, wyznaczająca zachodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru I brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności od stronu użytku leśnego, oraz niewielkiego fragmentu w sąsiedztwie istniejącego budynku. Znaczna większość obszaru I stanowi jednak pola uprawne, które wykorzystywane są rolniczo.

Ryc. 6. Lokalizacja obszaru I wraz z pokryciem terenu

Źródło: bialapiska.e-mapa.net

Obszar II

Obszar II stanowi powierzchnię 19,2 ha. Od strony północnej i wschodniej ograniczony jest drogami gminnymi. Południową granicę stanowi droga polna, a od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy działki ewidencyjnej na terenach odłogowanych oraz częściowo przez zadrzewienie śródpolne.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające północną i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru II brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Obszar III

Obszar III stanowi powierzchnię 43,2 ha. Od strony zachodniej i wschodniej ograniczony jest drogami, od zachodu drogą gminną. Południową i północną granicę stanowią granice działek ewidencyjnych na terenach odłogowanych.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające zachodnią i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru III istnieją istotne zadrzewienia, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. W północno-zachodnim fragmencie

analizowanego terenu zlokalizowane są zadrzewienia śródpolne. Ponadto, znajduje się tam niewielki użytk leśny o powierzchni 6478 m², którego siedlisko stanowią sosny w wieku 65 lat. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Ryc. 7. Lokalizacja obszarów II oraz III wraz z pokryciem terenu

Źródło: bialapiska.e-mapa.net

5. Wstępna prognoza zmian środowiskowych

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych obszarów nie obowiązują zapisy żadnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Docelowy sposób zagospodarowania terenów objętych niniejszą uchwałą nie będzie zgodny z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, w którym dla działek objętych opracowaniem określono kierunki zagospodarowania przede wszystkim jako tereny rolnicze, a lokalnie jako lasy.

Pomimo przeznaczenia określonego w studium, zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) wyłączony został obowiązek sporządzenia przez Burmistrza projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnego z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy m.in. w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie ww. ustawy.

W granicach obszarów objętych planem brak jest obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską.

Obszary II oraz III są zlokalizowane w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Ponadto, obszar I znajduje się w granicach korytarza ekologicznego rangi krajowej „Dolina Biebrzy – Puszcza Piska korytarz środkowy.

Wszystkie obszary planu zlokalizowane są w granicach występowania wód podziemnych związanych z Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka warszawska”.

Obszar planu obejmuje niemalże wyłącznie działki niezabudowane, głównie wykorzystywanych rolniczo. Dodatkowo, północno-zachodni fragment obszaru III stanowi użytek leśny. Z tego powodu, teren planu stanowi obszar, na którym występują rośliny i zwierzęta typowe dla środowiska wiejskiego.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy zawartą w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Chronią one również wartości środowiskowe i kulturowe występujące na danym terenie. Plan miejscowy zapewnia możliwość wprowadzenia zapisów dotyczących kompleksowych rozwiązań w zakresie obsługi komunikacyjnej, rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i uwzględnienia zasad ochrony środowiska, w szczególności wskazania w planie funkcji uniemożliwiających zabudowę obszarów o najwyższych walorach przyrodniczych objętych planem. Ponadto porządkuje zagospodarowanie terenu, wskazuje przeznaczenie terenu przy uwzględnieniu istniejących uwarunkowań.

Znaczna większość działek objętych planem nie została dotychczas zagospodarowana. Tereny niezagospodarowane są szczególnie wrażliwe na niekorzystny wpływ nieuporządkowanego zagospodarowania, w związku z tym niezwykle istotne jest wprowadzenie w planie szczegółowych nakazów i zakazów dotyczących gabarytów zabudowy oraz ochrony środowiska. Uporządkowanie pozwoli na zrównoważony rozwój i na zachowanie walorów terenu oraz stworzy komfortowe warunki życia mieszkańców gminy. Ponadto istotne jest ustalenie szczegółowych nakazów i zakazów w zakresie przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Brak tego typu zapisów może wiązać się z konsekwencjami w postaci zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez niewłaściwe odprowadzanie ścieków lub wprowadzenie ogrzewania powodującego znaczną emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

Ocenę tendencji zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu można rozważać wariantowo.

I wariant – gdy nie nastąpi żadne zainwestowanie, teren nie zostanie zagospodarowany, pozostanie w aktualnym użytkowaniu – zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na pozostawienie istniejącego stanu środowiska. Wariant wysoce prawdopodobny z uwagi na kierunki zagospodarowania przestrzennego zawarte w studium.

II wariant – gdy projekt planu nie zostanie uchwalony. Wówczas możliwość realizacji zabudowy i ogniw fotowoltaicznych na przeważającej części terenu będzie możliwa na podstawie decyzji o warunkach zabudowy – zmiany można ocenić jako niekorzystne, ze względu na umożliwienie realizacji zabudowy przy mniejszych niż wymagane obecnie obwarowaniach środowiskowych.

6. Określenie przyrodniczych predyspozycji i ocena przydatności środowiska

Obecne użytkowanie terenu objętego mpzp nie powoduje degradacji środowiska. Z powodu lokalizacji obszaru oraz użytkowania terenu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego umożliwi zagospodarowanie przestrzenne na określonych warunkach i zasadach poza obszarem zagrożonym podtopieniami.

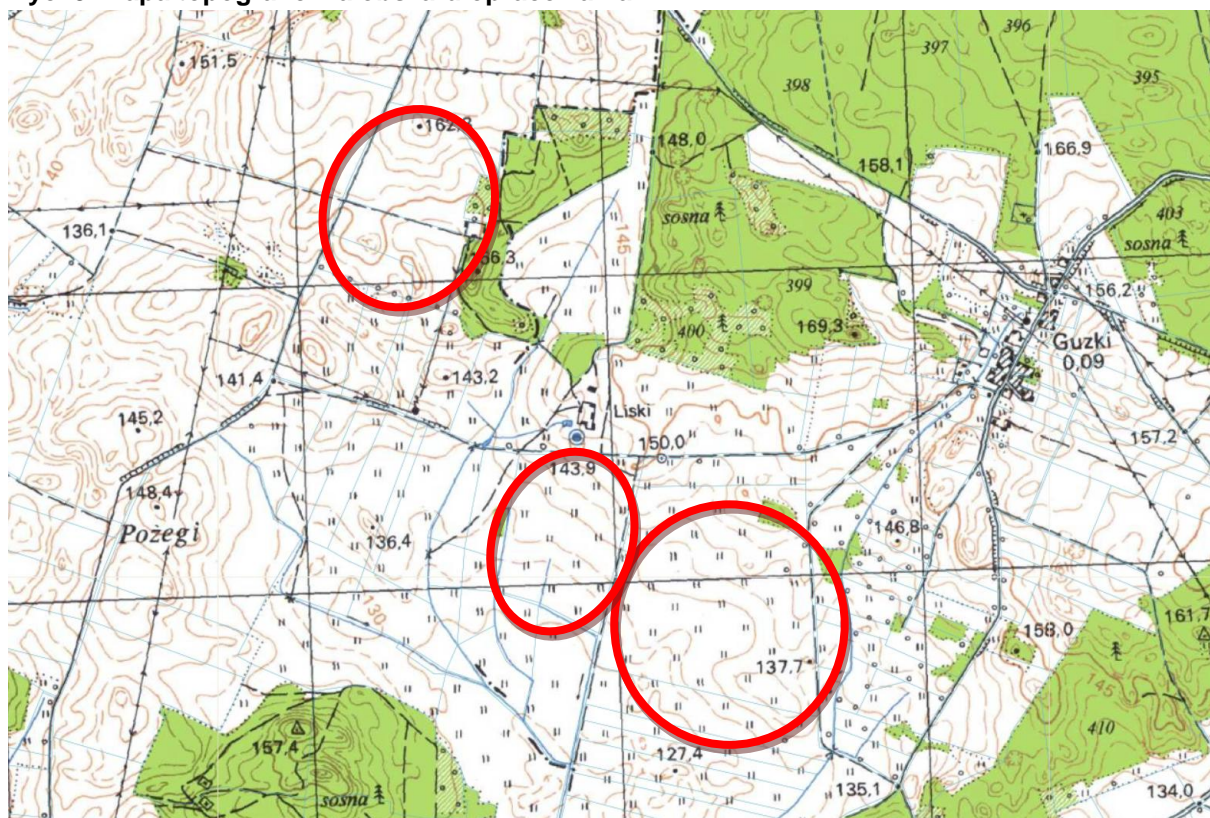
Obszar chronionego krajobrazu jest uznany za cenny ze względu na wyróżniający się krajobraz, zróżnicowanie ekosystemów lub pełnioną często funkcję korytarzy ekologicznych między ważniejszymi obszarami chronionymi, np. parkami narodowymi, krajobrazowymi i rezerwatami.

Do potencjalnych problemów związanych z ochroną przyrody zaliczyć można brak pełnego wyposażenia w system kanalizacji sanitarnej, co może spowodować zanieczyszczenie gleby i wód gruntowych.

Potencjalnym problemem jest również sieć śródpolnych rowów melioracyjnych, jednakże uwzględniając ich niewielką skalę, stosunki wodne na analizowanym obszarze nie ulegną zmianie. Biorąc pod uwagę gęstą sieć drenarską i brak kanalizacji deszczowej w przypadku odprowadzania wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki należy spełnić warunki §19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 984 ze zmianami).

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Ryc. 8. Mapa topograficzna obszaru opracowania

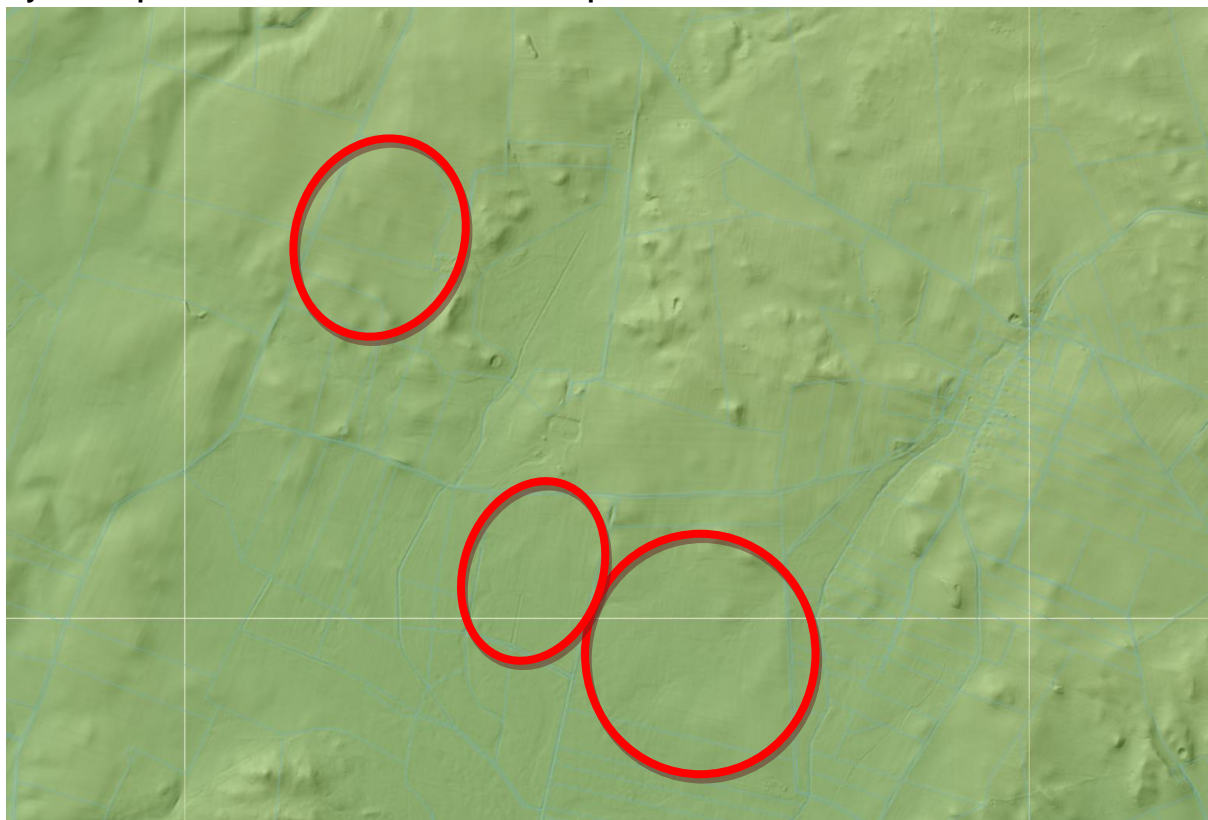
Źródło: <https://bialapiska.e-mapa.net/>

Rzeźba terenu, gleby

Obszar opracowania planu jest zasadniczo płaski i brak jest na nim jakichkolwiek form ukształtowania terenu, oprócz nieznacznych wzniesień w graniach obszaru I. Powierzchnia terenu analizy cechuje się jednak nachyleniem południowo-zachodnim, co oznacza, iż cały

obszar posiada predyspozycje do lokalizacji elektrowni słonecznych. Najwyżej położony punkt w granicach opracowania znajduje się na wysokości około 162,5 m n. p. m.

Ryc. 9. Mapa ukształtowania terenu obszaru opracowania

Źródło: <https://bialapiska.e-mapa.net/>

Wody podziemne i powierzchniowe

W granicach obszaru opracowania nie stwierdzono występowania żadnych form wód powierzchniowych, oprócz sieci rowów nawadniających lokalne tereny rolnicze. Zanotowano jednak obecność Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w postaci nieudokumentowanego GZWP nr 215 „Subniecka warszawska”.

Na analizowanym obszarze można spodziewać się przede wszystkim wystąpienia zanieczyszczeń związanych z działalnością człowieka lub spływu zanieczyszczeń z terenów sąsiadujących. Brak jest jednak jakichkolwiek badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie, w tym na obszar opracowania.

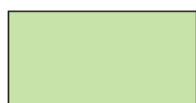
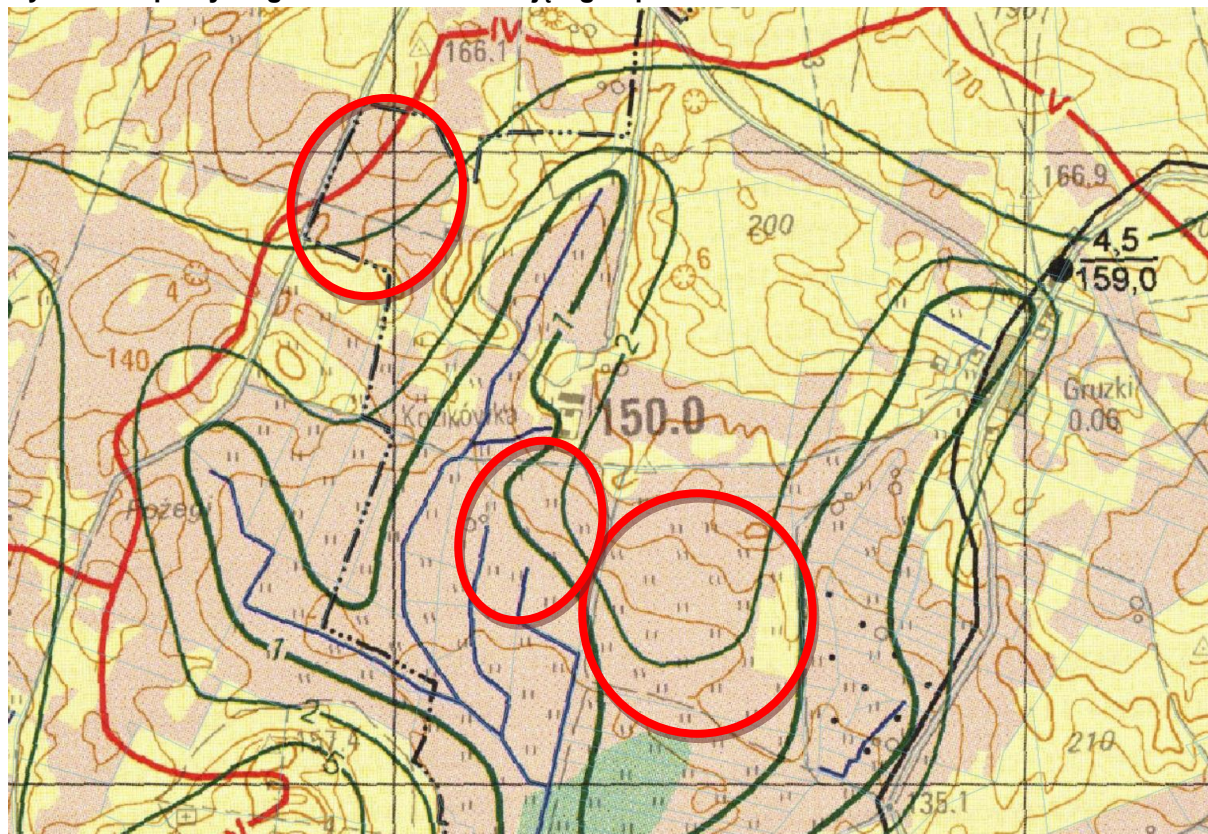
Jakość powietrza atmosferycznego

Na obszarze planu brak jest jakichkolwiek znacznych zanieczyszczeń powietrza. Mogą one być jedynie związane z ruchem samochodowym na drogach, a także z emisją zanieczyszczeń związanych z ogrzewaniem domowym w sąsiedztwie planu.

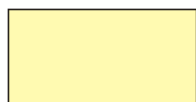
Hałas i pola elektromagnetyczne

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w bezpośrednim lub pośrednim sąsiedztwie dróg publicznych. Podczas wizji terenowej nie przeprowadzono żadnych badań akustycznych na obszarach objętych opracowaniem, jednak nie stwierdzono występowania znacznego negatywnego oddziaływania akustycznego.

Ryc. 10. Mapa hydrograficzna obszaru objętego opracowaniem

1 klasa – przepuszczalność łatwa

2 klasa – przepuszczalność średnia

3 klasa – przepuszczalność słaba

4 klasa – przepuszczalność zmienna

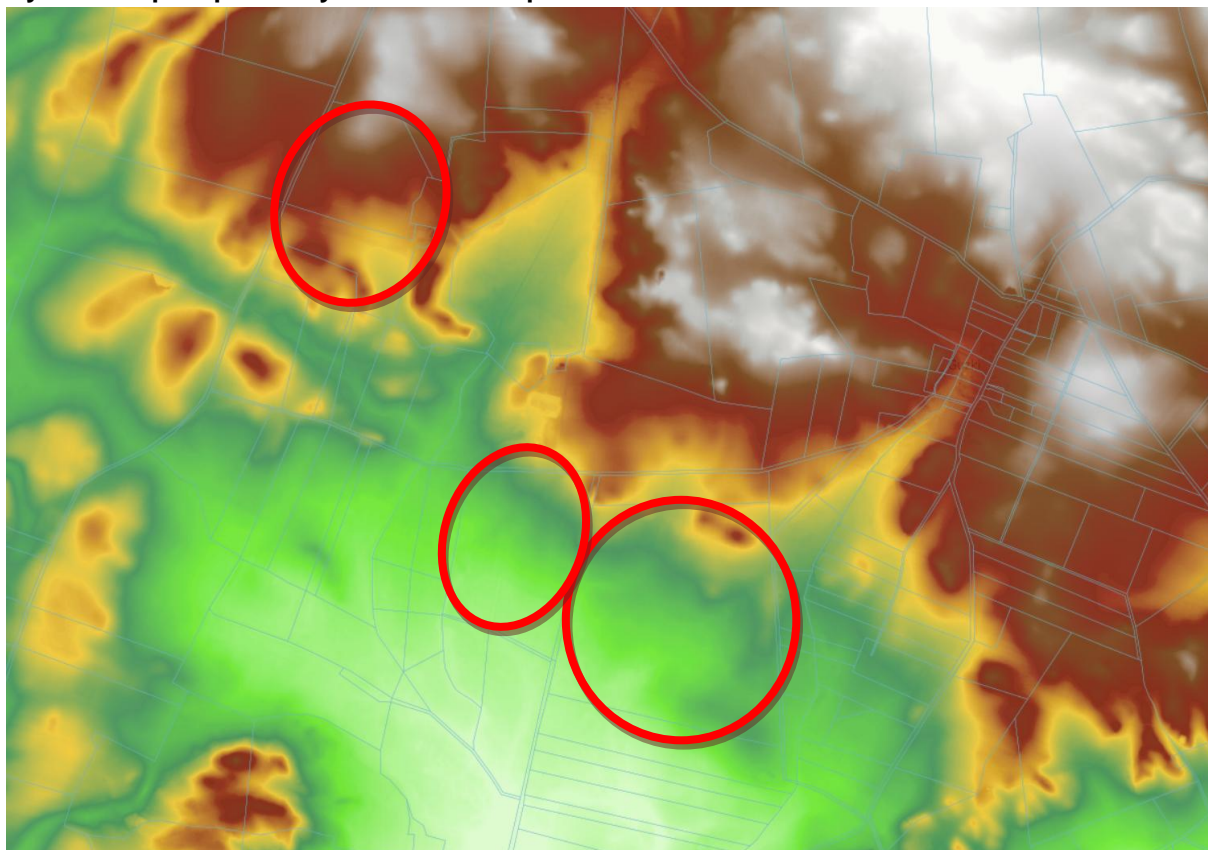
5 klasa – przepuszczalność zróżnicowana

6 klasa – przepuszczalność bardzo słaba

Źródło: geoportal.gov.pl

Ryc. 11. Mapa hipsometryczna obszaru opracowania

Źródło: <https://bialapiska.e-mapa.net/>

Część gruntów opracowania w wyniku uchwalenia planu, dzięki przeznaczeniu pod zabudowę związaną elektrownią słoneczną, zostanie przekształcona z terenów niezabudowanych na tereny zabudowane. Nie prognozuje się jednak wystąpienia na nich znaczącego negatywnego oddziaływania, gdyż w planie zastosowano zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pozostałe ustalenia ochrony środowiska przyrodniczego lub mające na to środowisko pośredni i bezpośredni wpływ.

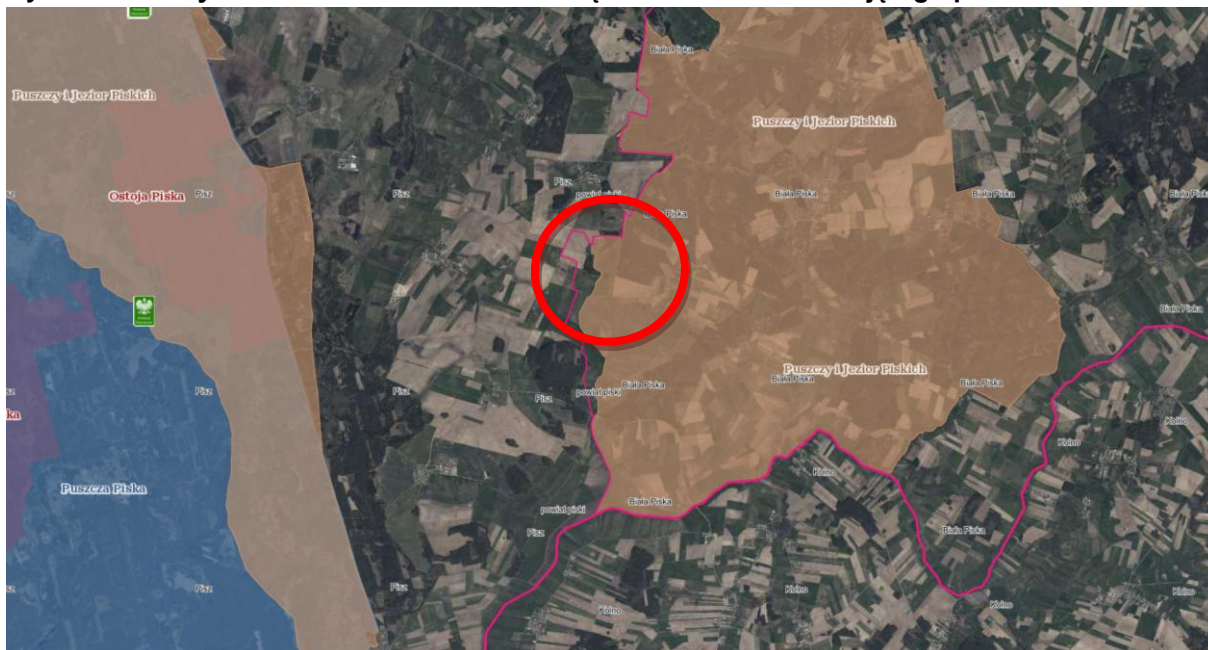
7. Określenie uwarunkowań ekofizjograficznych

Obszar objęty planem zlokalizowany jest częściowo w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Ze względu na skalę oraz charakter dopuszczonej zabudowy, w tym ograniczenia związane z przedsięwzięciami mogącymi zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz przy zastosowaniu pozostałych ustaleń planu i zasad ochrony środowiska nie należy się spodziewać występowania negatywnych oddziaływań na powyższy obszar, szczególnie biorąc pod uwagę trend rosnącego zagospodarowania terenu objętego planem.

Na obszarze planu nie zidentyfikowano znaczących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, poza ewentualnymi zanieczyszczeniami z terenów zurbanizowanych, komunikacyjnych lub rolniczych. Są to jednak zanieczyszczenia potencjalne i nie ma udokumentowanych negatywnych oddziaływań wynikających z dotychczasowego użytkowania terenów.

Ryc. 12 Obszary chronione zlokalizowane w sąsiedztwie obszaru objętego planem

Źródło: www.geoserwis.gdos.gov.pl

Do istniejących potencjalnie problemów ochrony środowiska na badanym obszarze należeć mogą takie działania lokalnego społeczeństwa takie jak:

- umyślne niszczenie gatunków objętych ochroną;
- niszczenie siedlisk gatunków objętych ochroną;
- posiadanie okazów gatunków chronionych.

Ze względu na skalę opracowywanego dokumentu, nie można stwierdzić wystąpienia istotnych dla lokalnego środowiska problemów.

Istotnymi problemami ochrony środowiska, jednakże odnoszącymi się do całej gminy Biała Piska są:

- stan Jednolitych Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych oraz wymogi ochrony wód przed zanieczyszczeniem;
- uwzględnienie dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
- stan powietrza atmosferycznego w strefie warmińsko-mazurskiej, ochrona powietrza atmosferycznego;
- uwzględnienie problemów rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej;
- gospodarka odpadami.

Ze względu na charakter projektowanej zabudowy związanej z elektrownią słoneczną oraz przy zastosowaniu zasad ochrony środowiska nie należy się spodziewać występowania negatywnych oddziaływań na ww. obszary.

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu i jego obecne wykorzystanie, a także interesy gminy oraz przedsiębiorców, wskazanie dla omawianego terenu wiodącej funkcji elektrowni słonecznej jest zasadne i właściwe.